

Sygn. akt: III C 1591/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w III Wydziale Cywilnym w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Szymon Stępień

Protokolant: Patrycja Frątczak

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2015 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa E. P.

przeciwko E. S.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powódki E. P. na rzecz pozwanej E. S. kwotę 617 zł (sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt III C 1591/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 19 listopada 2015 roku

wydanego w postępowaniu uproszczonym

Pozwem z dnia 11 grudnia 2013 roku powódka E. P. zażądała zasądzenia od pozwanej E. S. na swoją rzecz kwoty 2.566 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 1 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podała, że strony zawarły umowę szkoleniową w ramach której pozwana zobowiązała się do świadczenia na rzecz powódki kwoty 2.800 złotych tytułem kosztów szkolenia. Wskazała, że pozwana świadczenia swojego nie spełniła.

Nakazem zapłaty z dnia 10 kwietnia 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie orzekł o obowiązku zapłacenia przez pozwaną na rzecz powódki kwoty 2.566 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 1 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania.

Powyższemu nakazowi zapłaty pozwana sprzeciwiła się, co doprowadziło do utraty mocy przez ten nakaz zapłaty w całości. W sprzecznie przyznała, że strony zawarły umowę szkoleniową, lecz podniosła, że z treści tej umowy wynikało, że zostanie zwolniona z opłaty za szkolenie w razie podjęcia działalności opiekuńczej na rzecz powódki. Wskazała, że w ramach współpracy zawarła jedną umowę z powódką, lecz kolejna umowa nie została podpisana z przyczyn leżących po stronie powódki.

W toku procesu strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 25 czerwca 2012 roku powódka E. P. zawarła z pozwaną E. S. umowę szkoleniową „Opiekun/ka osoby starszej z językiem niemieckim”. W ramach tej umowy powódka zobowiązała się do zorganizowania i przeprowadzenia szkolenia obejmującego trzy moduły, tj. w zakresie podstaw opieki nad osobą starszą, praktyki zawodowej oraz języka niemieckiego. Szkolenie miało zostać przeprowadzone w okresie od 3 lipca 2012 roku do 31 sierpnia 2012 roku, zaś zakończenie szkolenia nastąpi w formie egzaminu. Strony ustaliły również, że koszt szkolenia wynosi 2.800 złotych netto jednorazowo lub ratalnie w razie oddzielnego porozumienia między stronami. Strony ustaliły także, że pozwana może zostać zwolniona z opłaty za szkolenie, jeżeli zostaną spełnione następujące warunki:

- a) w dniu podpisania umowy szkoleniowej złoży oświadczenie, iż po zakończeniu szkolenia wyrazi wolę zawarcia z powódką umowy przedwstępnej o świadczenie usług opiekuńczych na rzecz osób starszych w Niemczech,
- b) otrzyma pozytywne oceny z wszystkich modułów,
- c) otrzyma pozytywną opinię powódki wystawioną na podstawie ankiety badającej zachowanie społeczne w zawodzie opiekuna osoby starszej, wypełnionej podczas trwania szkolenia,
- d) w terminie 7 dni od dnia zakończenia szkolenia pozwana podpisze z powódką na okres dwóch pełnych miesięcy umowę przedwstępną o świadczenie usług opiekuńczych na warunkach określonych w załączniku nr 2 do umowy, a następnie usługi te faktycznie będzie świadczyła przez okres co najmniej 12 miesięcy, przy czym usługi te mają być świadczone w ciągu 24 miesięcy liczonych od dnia podpisania pierwszej umowy przedwstępnej, przy czym okres 12 miesięcy może być podzielony na krótsze okresy, których suma musi łącznie wynosić minimum 12 miesięcy w okresie 24 miesięcy liczonych od dnia podpisania umowy.

W dniu podpisania umowy pozwana złożyła oświadczenie, o którym mowa w pkt a).

Okoliczność bezsporna, a nadto:

-.

- umowa, k. 31-32, 60-62;
- oświadczenie, k. 63;

Pozwana złożyła egzamin końcowy z końcowym wynikiem bardzo dobrym (co do modułu I i II) oraz dobrym plus (co do modułu III) i uzyskała zaświadczenie o ukończeniu szkolenia.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

-.

- protokoły z egzaminu końcowego, k. 35-36;
- zaświadczenie, k. 3;

Dnia 6 września 2012 roku strony zawarły umowę przedwstępną o świadczenie usług opiekuńczych na okres od 6 września 2012 roku do 6 listopada 2012 roku. Dnia 26 września 2012 roku powódka zawarła z pozwaną umowę o świadczenie usług opiekuńczych w okresie od 28 września 2012 roku do 31 grudnia 2012 roku. Tego samego dnia złożyła oświadczenia o objęciu jej ubezpieczeniem społecznym oraz o zdolności fizycznej do wykonywania pracy jako opiekunka osób starszych. Także tego samego dnia zawiesiła prowadzoną przez siebie działalność gospodarczą.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

-.

- umowy, k. 57-59, 65-66;
- oświadczenia, k. 91;
- historia wpisu, k. 90;

Dnia 10 października 2012 roku Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie A. O. zajął wierzytelność pozwanej z tytułu wynagrodzenia z tytułu świadczenia usług celem wyegzekwowania kwoty 3.771,40 złotych.

Dowód:

-.

- zajęcie wierzytelności, k. 45v;

Po 20 października 2012 roku pozwana poinformowała powódkę o tym, że źle się czuje, ma silne bóle brzucha. W związku z koniecznością zapewnienia zastępstwa pozwana świadczyła na podstawie tej umowy usługi do 3 listopada 2012 roku. Po powrocie do S. strony uzgodniły, że po zakończeniu leczenia pozwana ponownie podejmie się świadczenia usług. Dnia 7 listopada 2012 roku pozwana wznowiła prowadzenie własnej działalności gospodarczej. Dnia 13 listopada 2012 roku powódka przelała na rzecz komornika kwotę 1.830,58 złotych. Tego samego dnia powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 2.566 złotych w ratach płatnych od 30 listopada 2012 roku do 15 września 2013 roku. Pismem z dnia 22 listopada 2012 roku pozwana zwróciła się do powódki o przesunięcie terminu płatności pierwszej raty do 15 stycznia 2013 roku, na co powódka wyraziła zgodę. Pismem z dnia 25 stycznia 2013 roku powódka wezwała pozwaną do zapłaty dwóch zaległych rat.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

-.

- zeznania powódki, k. 93-94;
- zeznania pozwanej, k. 95-96;
- potwierdzenie przelewu, k. 46;
- historia wpisu, k. 90;
- pismo z dnia 13.11.2012 r., k. 38;
- pismo z dnia 22.11.2012 r., k. 39;
- pismo z dnia 7.12.2012 r., k. 40;
- pismo z dnia 25.01.2013 r., k. 41;

Dnia 30 stycznia 2013 roku rozpoznano u pozwanej gastropatię nadżerkową i duodenopatię. W wyniku badania gastroscopowego stwierdzono kilka nadżerek grudkowych w części przedodźwiernikowej żołądka. Test ureazowy był dodatni.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

-.

- wynik badania, k. 67;

Po rozpoczęciu leczenia w marcu 2013 roku pozwana starała się skontaktować z powódką celem zawarcia kolejnej umowy o świadczenie usług opiekunki. W tym celu próbowała skontaktować się telefonicznie a latem 2013 roku stawiała się osobiście w biurze powódki, lecz biuro było zamknięte.

Dowód:

-.

- zeznania pozwanej, k. 95-96;

Dnia 14 maja 2013 roku powódka wezwała pozwaną do zapłaty za przeprowadzone szkolenie terminie do 31 maja 2013 roku.

Dowód:

-.

- pismo z dnia 14.05.2013 r., k. 42;

Nie później niż z końcem września 2013 roku powódka zamknęła swoje biuro, zaś zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej dnia 31 października 2013 roku.

Dowód:

-.

- zeznania powódki, k. 93-94;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Podstawę żądania stanowiła dyspozycja wynikająca z art. 471 k.c., zgodnie z którym dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Bezsporne w toku procesu było to, że dnia 25 czerwca 2012 roku strony zawarły umowę szkoleniową o nazwie „Opiekun/ka osoby starszej z językiem niemieckim”. Poza sporem były zobowiązania stron wynikające z tej umowy, tj. zorganizowanie i przeprowadzenie szkolenia obejmującego trzy moduły, tj. w zakresie podstaw opieki nad osobą starszą, praktyki zawodowej oraz języka niemieckiego w zakresie świadczeń powódki oraz zapłata przez pozwaną kwoty 2.800 złotych netto jednorazowo lub ratalnie w razie oddzielnego porozumienia między stronami tytułem opłaty za szkolenie. Strony nie wdały się w spór co do spełnienia świadczenia przez powódkę. Szkolenie odbyło się w okresie od 3 lipca 2012 roku do 31 sierpnia 2012 roku.

Pomimo wykazania przez powódkę okoliczności, o których mowa wyżej, jej powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. W § 4 ust. 2 umowy strony ustaliły, że pozwana może zostać zwolniona z opłaty za szkolenie, jeżeli zostaną spełnione następujące warunki:

- a) w dniu podpisania umowy szkoleniowej złoży oświadczenie, iż po zakończeniu szkolenia wyrazi wolę zawarcia z powódką umowy przedwstępnej o świadczenie usług opiekuńczych na rzecz osób starszych w Niemczech,
- b) otrzyma pozytywne oceny z wszystkich modułów,
- c) otrzyma pozytywną opinię powódki wystawioną na podstawie ankiety badającej zachowanie społeczne w zawodzie opiekuna osoby starszej, wypełnionej podczas trwania szkolenia,

d) w terminie 7 dni od dnia zakończenia szkolenia pozwana podpisze z powódka na okres dwóch pełnych miesięcy umowę przedwstępną o świadczenie usług opiekuńczych na warunkach określonych w załączniku nr 2 do umowy, a następnie usługi te faktycznie będzie świadczyła przez okres co najmniej 12 miesięcy, przy czym usługi te mają być świadczone w ciągu 24 miesięcy liczonych od dnia podpisania pierwszej umowy przedwstępnej, przy czym okres 12 miesięcy może być podzielony na krótsze okresy, których suma musi łącznie wynosić minimum 12 miesięcy w okresie 24 miesięcy liczonych od dnia podpisania umowy.

Bezsporne było to, że pierwsze trzy warunki zostały spełnione w całości. Nadto wynikają one z przedstawionych przez powódkę dokumentów. Pozwana w chwili zawarcia umowy złożyła oświadczenie o po zakończeniu szkolenia wyrazi wolę zawarcia z powódką umowy przedwstępnej o świadczenie usług opiekuńczych na rzecz osób starszych w Niemczech. Z kopii protokołów egzaminów końcowych wynika także, że pozwana złożyła egzamin końcowy z wynikiem bardzo dobrym w zakresie dwóch modułów oraz z wynikiem dobrym plus w zakresie jednego modułu. Poza sporem było także to, że dnia 6 września 2012 roku strony zawarły umowę przedwstępną o świadczenie usług opiekuńczych, zaś 26 września 2012 roku strony zawarły umowę o świadczenie usług w okresie od 26 września do 31 grudnia 2012 roku.

Co prawda pozwana świadczyła usługi w okresie do 3 listopada 2012 roku, jednak należy zauważyć, że zakończenie świadczenia usług wynikających z tej umowy właśnie tego dnia wynikało z porozumienia między stronami. Bezsporne było to, że nie doszło do rozwiązania umowy wyłącznie przez jedną ze stron. Strony odmiennie przedstawiały motywy takiego porozumienia. W ocenie powódki przyczyną takiego stanu rzeczy było postępowanie egzekucyjne toczące się przeciwko pozwanej. Pozwana wskazała, że przyczyną tego stanu rzeczy był stan zdrowia. W istocie zwrócić należy uwagę na to, że dnia 10 października 2012 roku Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie A. O. sporządził pismo, w którym zajął wierzytelność pozwanej z tytułu wynagrodzenia z tytułu świadczenia usług celem wyegzekwowania kwoty 3.771,40 złotych. Z żadnego dowodu nie wynika, kiedy to pismo zostało doręczone powódce. Z żadnego dowodu nie wynikało, by informację o tym przekazano pozwanej i by to nastąpiło przed 3 listopada 2012 roku. W takim stanie rzeczy nie sposób przyjąć, by to było przyczyną zakończenia świadczenia usług przez pozwaną na podstawie umowy z dnia 26 września 2012 roku. Co więcej, powódka przedstawiła argumentację, z której wynikało, że pozwana zamierzała uniknąć egzekucji świadczenia pieniężnego przez komornika i to było przyczyną zaprzestania świadczenia usług. Niemniej jednak bezsporne było to, że pozwana zgłosiła zamiar zaprzestania świadczenia usług 20 października 2012 roku, zaś faktycznie zaprzestała 3 listopada 2012 roku. Takie działanie przeczy stawianej przez powódkę tezie o chęci uniknięcia egzekucji świadczenia pieniężnego. Z żadnego dowodu nie wynikało również, by przed tymi datami w ogóle wiedziała o zajęciu wierzytelności. Co więcej, z potwierdzenia przelewu wynikało, że dnia 13 listopada 2012 roku powódka przelała na rzecz komornika kwotę 1.830,58 złotych, która stanowiła niemal połowę należności dochodzonych przez komornika. Argumentacja przedstawiona przez powódkę była nadto nielogiczna. W wyniku działania pozwanej, skierowanego na chęć uniknięcia egzekucji świadczenia pieniężnego przez komornika, pozwana nie tylko nie spłaciłaby pozostałej części zadłużenia, co nadto spowodowałaby konieczność zapłaty za szkolenie ze względu na niewykonanie zobowiązania wynikającego z § 4 umowy szkoleniowej. W takim stanie rzeczy bardziej wiarygodne jest zaprzestanie świadczenia usług ze względów zdrowotnych. Wskazuje na to, oprócz zeznań pozwanej, także dowód z wyniku badania gastrokopowego. Z dokumentu tego wynikało, że rozpoznano u pozwanej gastropatię nadżerkową i duodenopatię. W wyniku badania gastrokopowego stwierdzono kilka nadżerek grudkowych w części przedodźwiernikowej żołądka. Test ureazowy był dodatni. Okolicznością powszechnie znaną jest to, że wynik takiego testu wskazuje na obecność bakterii H. (...). Z żadnego dowodu nie wynikało, by wiedzę o tym pozwana posiadała do 26 września 2012 roku. Z zasad logiki i doświadczenia życiowego wynikało, że pozwana podjęła próbę leczenia, co powodowało konieczność zaprzestania świadczenia usług. W toku procesu powódka podniosła, że pozwana mogła podjąć takie leczenie na terenie Niemiec w oparciu o kartę ubezpieczenia zdrowotnego. Niemniej jednak należy zauważyć, że nie wykazała, by pozwana taką kartą dysponowała. Z oświadczenia pozwanej wynikało, że jest objęta ubezpieczeniem społecznym z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Niemniej jednak z dokumentu tego nie wynikało, kiedy został sporządzony. W związku z koniecznością wyjazdu do Niemiec pozwana zawiesiła prowadzenie działalności gospodarczej z dniem 26 września 2012 roku. Oznacza to, że od tego dnia przestała być objęta ubezpieczeniem społecznym. Tymczasem powódka,

mimo skierowania pozwanej do świadczenia usług na terytorium Niemiec nie zapewniła pozwanej skutecznego ubezpieczenia. Bezsporne było to, że nie wcześniej niż pod koniec października 2012 roku uzyskała odpowiedni druk A1 z ZUS i nie wystąpiła o kartę ubezpieczenia zdrowotnego. To spowodowało, że pozwana powróciła do S., by podjąć leczenie. Z zeznań pozwanej wynikało, że leczenie trwało do marca 2013 roku, po czym była gotowa do zawarcia kolejnej umowy. Do zawarcia takiej umowy nie doszło.

Uzgodnienia stron dotyczące opłaty szkoleniowej zawierały zarówno zobowiązanie pozwanej do spełnienia świadczenia pieniężnego, ale także normowały zasady zwolnienia pozwanej z tego zobowiązania. Jednym z nich było zawarcie i wykonania umowy o świadczenie usług opiekuńczych przez wskazany w umowie okres, tj. 12 miesięcy w ciągu 24 miesięcy licząc od dnia podpisania umowy przedwstępnej. Zwrócić należy uwagę na to, że z § 4 ust. 2 lit. d) umowy wynika, że usługi opiekuńcze dla klientów powódki winno być świadczone przez 12 miesięcy (365 dni) w okresie 24 miesięcy od dnia podpisania umowy przedwstępnej. Z żadnego dowodu nie wynikało, by strony ustaliły określony harmonogram. To oznaczało, że świadczenie usług opiekuńczych winno nastąpić w ciągu dowolnych 12 miesięcy w okresie 24 miesięcy od dnia zawarcia umowy przedwstępnej. Umowa przedwstępna została zawarta 6 września 2012 roku, a zatem pozwana mogła świadczyć usługi opiekuńcze w ciągu 12 miesięcy do dnia 5 września 2014 roku. W okresie od 26 września do 3 listopada 2012 roku pozwana świadczyła usługi przez 39 dni. W pozostałym zakresie pozwana nie mogła świadczyć usług wobec zakończenia prowadzenia działalności gospodarczej przez powódkę. Samo zakończenie działalności nastąpiło 31 października 2013 roku, lecz z zeznań powódki wynikało, że już we wrześniu 2013 roku nie działało już biuro. Oznacza to, że to z przyczyn zależnych od powódki nie doszło do wykonania zobowiązania polegającego na świadczeniu usług opiekuńczych przez pozwaną. Bez znaczenia jest to, że pismem z dnia 22 listopada 2012 roku pozwana wniosła o przesunięcie płatności pierwszej raty opłaty szkoleniowej do 15 stycznia 2013 roku. Zwrócić należy uwagę na to, że pismo to stanowiło odpowiedź na wezwanie do zapłaty z dnia 13 listopada 2012 roku. Z zeznań pozwanej wynikało, że pismo to zostało złożone zanim podjęła leczenie i nie była pewna co do jego wyniku. Nie oznaczało to jednak braku możliwości świadczenia usług opiekuńczych i tym samym zwolnienia się z odpłatności za szkolenie zgodnie z § 4 umowy z dnia 26 czerwca 2012 roku.

Mając na uwadze powyższe okoliczności sąd uznał żądanie za nieuzasadnione, wobec czego orzekł jak w pkt I sentencji.

O kosztach procesu orzeczono odpowiednio do treści art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Na poniesione przez pozwaną koszty procesu składały się koszty zastępstwa procesowego, powiększone o opłatę skarbową od pełnomocnictwa w łącznej wysokości 617 złotych. W takim stanie rzeczy sąd orzekł jak w pkt II sentencji.